

23 januari 2022, 3de zondag door het jaar C

Eerste lezing: Nehemia 8,2-4a.5-6.8-10

Evangelielezing: Lucas 1, 1-4; 4,14-21

Homilie

‘Beste Theofilus, ik schrijf dit boek voor u. Zo kunt u zelf lezen dat het waar is wat ze u verteld hebben. Het boek gaat over Jezus, en over alles wat er met hem gebeurd is. We kennen de verhalen dankzij de mensen die erbij waren. Zij hebben het goede nieuws doorverteld.’

De eerste zin van het evangelie van Lucas valt meteen op. Hij richt zich tot ‘Theofilus’, wiens naam betekent ‘door God bemind’ of ‘vriend van God’. Misschien is het geen echte persoon, maar wil Lucas zijn evangelie schrijven voor iedereen die zich door God bemind weet. Lucas verklaart daarna hoe hij te werk is gegaan, waarom hij dit boek heeft geschreven en wat de inhoud ervan is. Waarom was dat nodig? Omdat het geloof van christenen bedreigd werd of in vraag gesteld werd? Misschien vond Lucas het daarom nodig om terug te gaan naar de bron van de boodschap van Jezus. Lucas moedigt iedereen aan om terug te gaan tot de kern en ons te ontdoen van stoorzenders die ons proberen af te leiden van die kern.

Wellicht juist daarom herhaalt Lucas nog eens dat Jezus bekleed is met de kracht van de Heilige Geest. Jezus is niet zomaar eender welke populaire figuur. Nee: Hij is rechtstreeks verbonden met Jahweh en is door Hem gezonden. En Jezus trekt naar de synagoge van Nazareth, zijn vaderstad. We horen in de evangelies dat Jezus reeds als kleine jongen gretig leerde over de Torah en de grote verhalen van zijn volk. Er waren verschillende lezingen op sabbat en de laatste werd door de voorlezer vrij gekozen en uitgelegd. Elke volwassen jood mocht zich hiervoor opgeven bij de oudste van de synagoge. Zoals afgesproken krijgt Jezus de Jesajarol aangereikt. De passage die Jezus echter voorleest, is zeker niet willekeurig gekozen. ‘De Geest des Heren is over Mij gekomen. Hij heeft mij gezalfd. God heeft mij gestuurd om het goede nieuws te vertellen... Er begint een nieuwe tijd!’ En wat voor een nieuwe tijd!

Doorheen de geschiedenis wordt het goddelijke vaak aanzien als een schrikwekkende albeheerser, een almachtige, iets hoog verheven boven de mensheid. Tegenover zulke transcendente godheid zijn wat de mensen betreft enkel nederigheid, onderdanigheid, gebaren van eerbied en offers geschikt als antwoord. En wanneer er iets niet goed gaat in het menselijk leven, wordt dat aanzien als een straf voor gedane zonden, een terechtwijzing die moet oproepen tot nog grotere onderdanigheid.

En dan staat daar Jezus, Gods boodschapper die het nieuws vertelt dat armen niet worden vergeten, blinden zullen zien, gevangenen verlost zullen worden en verdrukten vrijheid zullen kennen. Jezus *brengt* dus niet enkel goed nieuws, Hij *is* ook goed nieuws! Want God heeft hem gezonden: ‘het woord dat ge zojuist hebt gehoord, is vandaag in vervulling gegaan’.

Jezus zelf vervult de beloftes uit de Torah. Jezus beschouwt de voorgelezen tekst van Jesaja als zijn levensprogramma. En dat levensprogramma begint vandaag, hier en nu! Een levensprogramma waarin het Rijk Gods werkelijkheid wordt. En dat Godsrijk is geen exclusief domein voor enkel en alleen de supergelovigen en superrechtvaardigen. Nee: Jezus spreekt voer mensen voor wie niemand het ooit heeft opgenomen: vrouwen, kinderen, armen, zondaars, zieken, gevangenen... Jezus richt zijn aandacht in de eerste plaats op de kleine mensen. Hij richt hen op en bevrijdt hen van alle lasten en stempels waaronder zij gebukt gingen. Zij zijn allen ‘theofilus’, ‘door God bemind’ of ‘vrienden van God’.

Jezus lijkt opzettelijk de lezing van Jesaja af te sluiten met de aankondiging van ‘een jaar van genade’. Op de Grote Verzoendag aan het eind van zeven keer zeven jaar, werd op een ramshoorn geblazen. Dit betekende de aankondiging dat het volgende jaar, namelijk het 50^e, een genadejaar werd. In een genadejaar waren de slaven weer vrij, werden schulden

kwijtgelast en werd de verloren gegane grond teruggegeven. Iedereen kon met een propere lei beginnen. Jezus wil benadrukken dat zijn missie genade inhoudt en geen veroordeling. Het goede nieuws dat Jezus ons brengt, is dat hij via zijn levenswandel ons wil laten zien dat God van ons houdt, van elke kleine en onbetekenende mens. God IS Liefde. En God verlangt ook naar onze liefde. Permanent zoekt Hij contact en probeert Hij het hart van de mensen te winnen. Nooit dwingend, altijd uitnodigend. De verhouding tussen God en Jezus is dezelfde als die tussen God en ieder van ons. Nooit van onderdanigheid en verplichting, maar van vrije overgave in liefde, van genade. En dat is werkelijk iets nieuws dat Jezus ons bracht.

Deze week staat in het teken van de eenheid of oecumene. We bidden deze week speciaal om eenheid onder christenen, alsook eenheid in de wereld. We leven in een wereld die hunkert naar licht in de duisternis. De wereldwijde coronapandemie en de economische, politieke en sociale moeilijkheden die daaruit voortvloeien hebben dat eens te meer laten zien. We hunkeren naar die eenheid, die vrede, die samenwerking. Paulus verwoordt het treffend als een lichaam dat bestaat uit vele delen, maar toch één geheel vormt. Elk van die lichaamsdelen is anders. We zijn inderdaad allemaal verschillend. En ook al lijken sommige lichaamsdelen minder belangrijk, toch hebben we ze ook echt nodig. Geen enkel onderdeel zou zich meer mogen voelen dan een ander: alle delen moeten met elkaar verbonden zijn met elk hun eigen functie, hun eigen sterktes en zwaktes. Zo kan niet iedereen priester zijn of koster of predikant of bloemschikker of.... Dat hoeft ook niet! Verschil is te waarderen. Maar laten we steeds voor ogen houden dat we wel deel uitmaken van één geheel. Een geheel waarin elk van de delen wordt uitgenodigd om ons levensprogramma gelijk te schakelen aan dat van Jezus. We horen immers allemaal bij Jezus Christus en mogen ons allen geborgen weten in zijn genade en zijn liefde.

Gezalfd met de kracht van de Heilige Geest en God liefde worden wij uitgenodigd tot een leven van dankbaarheid, want we zijn allen gezegend met Gods overstelpende liefde en barmhartigheid. We worden daarbij ook uitgenodigd om die dankbaarheid om te zetten in een leven in liefdevolle dienstbaarheid, barmhartigheid en rechtvaardigheid naar allen rondom ons toe, in het spoor van Jezus. Want alleen dan kan het lichaam *werkelijk* één geheel zijn!

Sara Van Gucht